

СПРАВА «БУРГАЗЛИ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF BURGAZLY v. UKRAINE)

(Заява №41920/09)

Стислий виклад рішення від 21 березня 2019 року

Заявник з 29 травня 2007 року відбував покарання у виді довічного позбавлення волі у виправній колонії № 39 у м. Ладижин Вінницької області. У зв'язку з медичним лікуванням він деякий час перебував у виправній колонії № 61 м. Херсон.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою у виправних колоніях та ненадання йому належної медичної допомоги, за статтею 8 Конвенції на перегляд і перехоплення його кореспонденції адміністрацією виправної колонії, а також за статтею 34 Конвенції на перешкоджання адміністрацією установи виконання покарань його листування з Європейським судом. Крім цього, заявник скаржився за статтями 13, 14 та 17 Конвенції.

Розглянувши скаргу заявника на неналежні умови тримання його під вартою у виправних колоніях Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання на які скар-

жився заявник не досягнули рівня суворості, щоб підпали під дію статті 3 Конвенції та відхилив цю частину заяву як явно необґрунтовану. Скаргу заявника на ненадання йому належної медичної допомоги Європейський суд також відхилив як явно необґрунтовану.

Розглянувши скарги заявника за статтею 8 Конвенції Європейський суд зазначив, що оскаржуване втручання не здійснювалось «згідно із законом». Посилаючись на свою попередню практику Європейський суд нагадав про недоліки відповідного законодавства, яке регулює порядок перегляду кореспонденції ув'язнених із суб'єктами, які не входять до переліку винятків. Європейський суд констатував порушення статті 8 Конвенції у зв'язку з переглядом листування заявника з різними суб'єктами, які не були звільнені від перегляду відповідно до чинного на момент подій національного законодавства.

Європейський суд постановив також, що Україна не дотрималась своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції у зв'язку з переглядом органами влади листування заявника з його представником у Європейському суді.

Решту скарг Європейський суд відхилив відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятною скаргу за статтею 8 Конвенції на перегляд листування заявника із суб'єктами, які не були звільнені від перегляду відповідно до національного законодавства, а решту скарг у заяві — неприйнятними;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 8 Конвенції у зв'язку з переглядом листування заявника з різними суб'єктами, які не були звільнені від перегляду відповідно до чинного на момент подій національного законодавства;

3. *Постановляє*, що держава-відповідач не дотрималася своїх зобов'язань за статтею 34 Конвенції у зв'язку з втручанням у листування заявника зі своїм представником у Суді;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 1 100 (одна тисяча сто) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, у якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.».